

عنوان مقاله:

بازجستی فقهی در ماهیت قوادی

محل انتشار:

پژوهش نامه حقوق اسلامی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

محمد محسنی دهکلانی - استادیار دانشکده الهیات دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

ماده 135 قانون مجازات اسلامی مصوب سال 1370، قوادی را به جمع و مرتبطکردن دو نفر یا بیشتر برای زنا یا لواط تعریف کرده است. قانون جدید مجازات اسلامی مصوب سال 1392، در ماده 242 با الفاظی متفاوت و البته اندک تغییری درمحتوا، مفاد قانون قبلی را با عبارت زیر تایید نموده است. قوادی عبارت از به هم رساندن دو یا چند نفر برای زنا یا لواط است. مفاد دو ماده پیش گفته مستظهر به موافقت مشهور امامیه و یا دست کم نظر اشهر ایشان می باشد. در نقطه مقابل تعدادقابل توجهی از فقهاء با توسعه در معنای قیادت، مطلق جمع و ایجاد ارتباط به قصد فحشاء- اعم از اینکه برای زنا باشد یا لواط و یا مساحقه- را محقق جرم قوادی می دانند. نویسنده با بازخوانی مسئله قول سومی را اختیار نموده است. وی معتقد استقیادت به عنوان جرم حدی تنها یک مصداق دارد و خصوص جمع به قصد زنا را شامل می شود و سایر موارد جمع خارج از ماهیت قوادی بوده و جرمی تعزیری می باشند. مقاله حاضر با دفاع از موضع نویسنده و در راستای تبیین مختار وی بهنقل و نقد آراء رقیب به ضمیمه مستندات آن آراء، پرداخته است.

کلمات کلیدی:

قوادی، جمع برای زنا، لواط، مساحقه، آرای مشهور، رای نادر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835506>

